

7. Леда съ лебеда отъ Микеланжело Буанароти (Капре 1475 г. — Римъ 1564 г.). Художникъ, скулпторъ, архитектъ и поетъ. Училъ е при Бертолдъ, ученика на Донатело (1386—1466), пластика. Най-високата проява на людския гений. Господаръ на формата въ нейната живописна и пластична проява. Най-значителни сж работитъ му въ Сикстинската капела и гробницата на Медичитъ. Работилъ е до последния си часъ. Печатаната работа е въ Берлинския музей.

8. Венера съ органиста (вариантъ въ Берлинския музей) отъ Тициано Вечелио (Пиеве ди Кадоре 1476 (?)—1576) Ученикъ на Белини и Джорджоне. Почналъ да рисува на 9 год. възраст въ Венеция. Най-голѣмиятъ майсторъ на зрѣлия Ренесансъ. Човѣкъ съ огроменъ мирогледъ, веселъ, чувственъ, пълненъ съ жизнерадостъ. Работитъ му сж съ богати багри, понѣкога свѣтещи, понѣкога дълбоко мъждѣещи. Въ по-къснитъ си работи изпада въ маниеризъмъ, но тъкмо въ тѣхъ успѣва да разкрие богатия си духъ и постигне одухотворяване. „Хубавата“ е неговия най-добъръ портретъ, а може би и най-добрия между всички портрети на италианскитъ ренесансови майстори. Най-голѣмиятъ колористъ.

9. Леда съ лебеда (Берлинския музей) отъ Антонио Коррежжио — най-голѣмиятъ майсторъ на горно-италианския Ренесансъ. Съ работитъ си влияе на баррока. Живописецъ съ богата колоритна скала на тъмно и свѣтло. Майсторъ на рекурсито (съкратената форма) и куполната съкратена живопись. Съ разполагане на свѣтло и тъмно, умѣлъ е да разшири пространството на зданието. Майсторъ на диагоналната композиция. (1489 или 1498 г. — 1734 г.)

10—13. Петеръ Паулъ Рубенсъ (1577—1640) е синъ на незаклетъ сждия. Билъ е дипломатъ при английския Дворъ. До 1607 год. работи повече въ Италия. Билъ е въ Испания да учи изкуството ѝ. Ималъ е многобройни ученици въ майстерската си въ Анверсъ. Най-значителниятъ майсторъ на барроковата живопись — чувствена и задоволена живопись. Работитъ му сж повече съ сюжети отъ митологията. Разгърналъ е една огромна